

5. Терещенко О.О., Стецько М.В. Управління вартістю підприємства в системі фінансового менеджменту / Фінанси України-2007.-№3.- С. 91-99

УДК 365.0.12

І.І. Руда

Львівський національний університет імені Івана Франка

ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСУВАННЯ СФЕРИ РИТУАЛЬНИХ ПОСЛУГ

I.I. Ruda

FEATURES OF FINANCING OF SPHERE OF SACRAL SERVICES

За сучасних умов розвитку економіки, раціональний розподіл наявних ресурсів виступає як визначальний чинник успішної діяльності суб'єктів господарювання. Оскільки сфера ритуальних послуг, в плані розподілу ресурсів, є нестандартною, саме тому в загальному обсягу зростає роль суб'єктивізму на всіх стадіях прийняття управлінських рішень.

Обмеження по ресурсах і бюджетні обмеження слід розглядати окремо, хоча вони відносяться до обмежень ресурсів загалом. Причиною цьому є те, що будь які проекти не мають здатності ендогенно виробляти ресурси, за винятком фінансових. Крім того, багато ресурсів не можуть бути накопичені від одного періоду до іншого (наприклад, робоча сила).

Великі проекти у сфері ритуальних послуг, як правило, досить рідко фінансуються з одного джерела. Так, господарюючі суб'єкти намагаються залучити засоби державного і регіонального бюджетів, різноманітних фондів і т.п. В переважній більшості ці засоби надаються в безоплатній формі [1, 4], хоча виникають випадки, коли їх слід повертати рівно в тій або ж меншій кількості [2, 3].

Бюджети фондів, як правило, замало для реалізації необхідної кількості проектів. За таких умов набуває актуальності ідея змішаного фінансування. Вона полягає в тому, що, при інвестуванні коштів в проекти сфери ритуальних послуг, господарюючі суб'єкти зобов'язуються виділити і свої власні засоби. Переважно на практиці фіксується доля засобів, яку повинно забезпечити організація (наприклад, 30% засобів фонду, а 70% складають власні засоби [1]).

Проте така жорстка фіксація частки засобів фондів має свої мінуси. Якщо ця частка засобів фондів буде занадто малою, то господарюючі суб'єкти не захочуть залучати власні кошти. А якщо ж вона буде занадто великою – виникне велика конкуренція на отримання засобів фонду і які будуть використовуватись неефективно.

При визначенні вартості залученого капіталу також слід враховувати способи їх залучення. Так за умов:

- позики – плата за користування нею дорівнює процентній ставці, що зменшена на економії на податках;

- випуску цінних паперів – плата визначається як відношення затрат на залучення необхідних коштів до величини випуску цінних паперів;

- випуску привілейованих акцій та облігацій до складу плати увійдуть відсотки та витрати на випуск і розповсюдження цінних паперів.

В науковій літературі часто власний капітал вважають безкоштовним. Проте – це хибна думка, оскільки за таких умов вартість капіталу рівна ринковій вартості еквівалентних за ризиком активів.

Отже, будь-який ресурс, що використовується для реалізації проектів в будь якій сфері та сфері ритуальних послуг зокрема, має свою вартість залучення в будь-який момент часу (амортизація, заробітна плата працівників, затрати енергетичних ресурсів, виплата відсотків за залученим капіталом тощо).

Саме тому слід цілеспрямовано використовувати механізм змішаного фінансування і розробити гнучку систему кількості власних і залучених засобів для реалізації портфеля проектів сфери ритуальних послуг.

Література:

1. Бліщук К.М. Нові підходи до управління бюджетними ресурсами на прикладі Львівської області / К. М. Бліщук, О. В. Стефанишин // Ефективність державного управління : наук. зб. ЛРІДУ НАДУ. – 2005. – Вип. 9. – С. 228–237.

2. Задачи распределения ресурсов в управлении проектами / [П. С. Баркалов, И. В. Буркова, А. В. Глаголев, В. Н. Колпачев]. – М. : ИПУ РАН, 2002. – 65 с.

3. Оптимизационные модели распределения инвестиций на предприятии по видам деятельности / [С. А. Баркалов, О. Н. Бакунец, И. В. Гуреева и др.]. – М. : ИПУ РАН, 2002. – 68 с.

4. Решетникова Т. П. Модель оптимального распределения финансовых ресурсов, выделяемых на повышение конкурентоспособности предприятия / Т. П. Решетникова // Вісник Східноукраїнського національного університету ім. В. Даля. – 2000. – № 59 (1). – С. 243-246.